

Wyrok Sądu z dnia 10 lutego 2021 r. – Herlyn i Beck / EUIPO – Brillux (B.home)(Sprawa T-821/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego B.home – Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy B-Wohnen – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 128/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sonja Herlyn (Grünwald, Niemcy) i Christian Beck (Grünwald) (przedstawiciel: adwokat H. Hofmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Schiffer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 września 2019 r. (sprawa R 373/2019-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Brillux a S. Herlyn i Ch. Beckiem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sonja Herlyn i Christian Beck zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

Wyrok Sądu z dnia 10 lutego 2021 r. – El Corte Inglés / EUIPO – MKR Design (PANTHÉ)(Sprawa T-117/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PANTHÉ – Wcześniejsze, słowny i graficzny, krajowe znaki towarowe PANTHER i wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy P PANTHER – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego]

(2021/C 128/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: MKR Design Srl (Mediolan, Włoch) (przedstawiciel: adwokat G. Dragotti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 grudnia 2019 r. (sprawa R 378/2019-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy El Corte Inglés a MKR Design.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) El Corte Inglés, SA, zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 129 z 20.4.2020.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2020 r. – Stockdale/Rada i in.**(Sprawa T-776/20)**

(2021/C 128/44)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Robert Stockdale (Bristol, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

tytułem głównym:

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy;
- w odniesieniu do praw wynikających z umowy prawa prywatnego:
 - przekwalifikowanie stosunku umownego w umowę o pracę na czas nieokreślony;
 - stwierdzenie, że skarżący był dyskryminowany w zakresie podnoszonej przyczyny rozwiązania stosunku pracy i zasądzenie z tego względu od pozwanych zapłaty 10 000 EUR tytułem krzywdy psychicznej, oszacowanej *ex aequo et bono*;
 - stwierdzenie, że pozwane naruszyły swoje zobowiązania umowne, a w szczególności wymóg złożenia ważnego wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony;
 - stwierdzenie, że skarżący nie byli traktowani równo ani zgodnie z prawem i w konsekwencji nakazanie pozwanym przywrócenia go do pracy lub ewentualnie zasądzenie na jego rzecz odszkodowania oszacowanego w oparciu o utratę korzyści z wykonania umowy o pracę, gdyby została ona wykonana do przewidzianego końca;
 - w konsekwencji zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu niesprawiedliwego rozwiązania stosunku pracy (*unfair dismissal*), którego wysokość zostanie określona w późniejszym terminie a tymczasowo zostaje ustalona *ex aequo et bono* na kwotę 393 850,08 EUR;
 - zasądzenie od pozwanych odsetek od wyżej wymienionych kwot;
- w odniesieniu do innych praw wynikających z faktu dyskryminującego traktowania skarżącego i innych pracowników Unii Europejskiej;
 - stwierdzenie, że skarżący powinien być zostać zatrudniony jako członek personelu tymczasowego przez jedną z trzech pierwszych pozwanych i stwierdzenie, że trzy pierwsze pozwane traktowały skarżącego w sposób noszący znamiona dyskryminacji bez obiektywnego uzasadnienia, co się tyczy jego wynagrodzenia, uprawnień emerytalnych i wiążących się z tym korzyści, jak również co się tyczy gwarancji dalszego zatrudnienia;